

ALLAH İÇİN SEVMEK

10 Nisan 2026 (22 Şevval 1447)

قال الله تعالى: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ [سورة الزخرف: ٦٧]
قال رسول الله ﷺ: ﴿مَنْ أَحَبَّ لِي وَأَبْغَضَ لِي وَأَعْطَى لِي وَمَنَعَ لِي فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ﴾ [ابو داود]

Muhterem Mü'minler,

Bugünkü hutbemiz, Allah için sevmek hakkındadır.

Sevgi, Cenâb-ı Hak tarafından insanoğluna lütfedilen en saf ve asil duygudur. Ancak her duygu gibi sevginin de meşru bir istikameti ve gayesi olmalıdır. Meşru olan şeyleri veya kimseleri maddi bir menfaat için değil de Allah rızası için sevmek, Mümin için sevginin ölçüsü ve zirvesidir.

Birisini Allah için sevmek; o kişinin makamına, malına, cemaline ve itibarına değil; onda tecelli eden güzel ahlaka, imana ve Allah'ın rızasına uygun hallere gönül vermektir. Bu sevgi saf ve katışıksızdır; bunda hiçbir dünyevi menfaat gözetilmez. Sevginin dayanağı Allah olduğu müddetçe kalıcıdır; aradaki bağ asla kopmaz.

Allah için sevmek, seven kişinin imanın tadına ermesine vesile olur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurur:

“Şu üç özellik kimde bulunursa o kişi imanın zevkini tatmış olur. (Bunlardan birincisi): Allah ve Rasulü kendisine başkalarından daha sevimli olmak. (İkincisi): Sevdiği kimseyi sadece Allah için sevmek. (Üçüncüsü de): İmandan sonra küfre dönmekten, ateşe atılmaktan hoşlanmadığı gibi hoşlanmamak.”¹

Allah için sevmenin bazı alametlerini şöyle sıralayabiliriz:

Birincisi vefalı olmaktır. Allah için seven kişi, arkadaşı hataya düştüğü zaman onu terk etmek yerine Allah rızası için ona doğruyu gösterir ve dua eder. Darda kaldığı zaman yardımına koşar.

İkincisi, arkadaşının gıyabında ona dua edecek ve yanında değilken bile onun iyiliğini isteyecek kadar samimi olmaktır.

Ayrıca, Mü'min kardeşinin ayıbını aramak yerine Allah'ın rızasını kazanmak gayesiyle onun kusurlarını örtmeyi tercih edebilmektir.

Bu temiz ve safi duygularla birbirini seven Müminlerin ahirette kazanacağı mükafat, Sahih-i Buhari ve Müslim'de rivayet edilen bir hadis-i şerifte şöyle açıklanmıştır. Efendimiz (s.a.v.); **“Allah'ın (arşının) gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı (mahşer) gününde Allah'u Teâlâ yedi sınıf insanı gölgelendirir.”** buyurmuş ve bunlardan birisi de **“Allah için birbirini seven ve o sevgi üzerine toplanıp ayrılan iki kişidir.”** diye tarif etmiştir.²

Allah için olan sevgi; nefsani ve şehvi duygulardan arınmış hakiki bir sevgidir ki, kâmil imanın alametlerindedir. Bir Hadis-i Şerif bunu şöyle izah eder:

“Kim Allah için sever, Allah için buğzeder, Allah için verir ve Allah için menederse imanını kemale erdirmiş olur.”³

Allah için olan muhabbeti geliştiren birtakım hususlar vardır.

Hediyeleşmek bunlardan birisidir. Mutluluğun meydana gelmesinde, muhabbet ve kaynaşmanın devam etmesinde hediyeleşmenin rolü büyüktür. Hediye basit de olsa aradaki kinin, nefretin ve düşmanlığın izalesine vesile olur.

Bir Hadis-i Şerifte: **“Hediyeleşiniz ki aranızdaki muhabbet artsın.”⁴** buyurulmuştur.

Din kardeşine selam vermek de muhabbetin güçlenmesine vesile olur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.): **“İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe (hakikaten) iman etmiş olmazsınız. Size, yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz şeyi göstereyim mi? Aranızda selamı yayınız!”⁵** buyurmuşlardır.

Kendisinde Allah rızası bulunmayan; insanları günaha, isyanda haram ve yasak duygularda bir araya getiren sevgilerin dünyada neticesi kötü, ahirette azabı ve pişmanlığı çetindir. Böylesi sevgi bağlarıyla dostluk kuranların ahiretteki durumunu Cenâb-ı Hak şöyle beyan buyurur:

“(Günah ve küfürde can ciğer) dostlar, o gün birbirlerine düşman kesilirler. Yalnız takva sahipleri (ihlasla Allah'ın emirlerine uygun yaşayanlar) hariçtir.”⁶

Liebe um Allahs willen

10. April 2026 | 22. Schawwâl 1447

Verehrte Muslime!

¹ Buhari, İman, 9, Müslim, İman, 43

² Buhari, Ezan 36, (660)

³ Ebu Davud, Sünnet, 4681

⁴ Buhari, El-Edebü'l-müfred, 594

⁵ İbn-i Mace, Mukaddime, 68, Müslim, İman, 54

⁶ Zuhurf, 67

Unsere heutige Hutbe handelt von **der Liebe um Allahs willen**.

Liebe ist das reinste und edelste Gefühl, das Allah Ta'ālā den Menschen geschenkt hat. Doch wie jedes Gefühl muss auch die Liebe in einem angemessenen Rahmen stattfinden und zu einem rechtmäßigen Zweck dienen. Für einen Mu'min, einen Gläubigen, ist es der Maßstab und der Gipfel der Liebe, Dinge und Menschen nicht aus weltlichen Interessen, sondern um Allahs Wohlgefallen willen zu lieben.

Jemanden um Allahs willen zu lieben bedeutet, den schönen Charakter, den Glauben und das Allah wohlgefällige Verhalten von jemandem zu mögen, unabhängig von seiner Stellung, seinem Besitz, seiner äußeren Schönheit und seinem Ansehen. Diese Liebe ist rein und wahrhaftig. Sie ist nicht auf weltlichen Profit ausgerichtet. Solange Allah Ta'ālā die Grundlage dieser Liebe ist, ist sie von Dauer. Das Band dieser Liebe reißt niemals.

Die Liebe um Allahs willen führt dazu, den Geschmack des Glaubens zu kosten. Unser Prophet (s.a.w.) sagte: **„Wer diese drei Eigenschaften besitzt, wird den süßen Geschmack des Iman, des Glaubens, finden. (Erstens): Allah und Sein Gesandter sollten einem lieber sein als alles andere. (Zweitens): Man sollte jemanden nur um Allahs willen lieben. (Drittens): Man sollte es verabscheuen, in den Unglauben zurückzufallen, so wie man es verabscheut, ins Feuer geworfen zu werden.**“ (al-Buchārī, Imān 9)

Einige Anzeichen für die Liebe um Allahs willen lassen sich wie folgt zusammenfassen:

Erstens: Treue. Wer um Allahs willen liebt, lässt seinen Freund nicht im Stich, wenn dieser einen Fehler begeht, sondern zeigt ihm den rechten Weg, um Allahs Wohlgefallen zu erlangen, und betet für ihn. Wenn er in Not gerät, eilt er ihm zu Hilfe.

Zweitens: Aufrichtigkeit. Man sollte für einen Freund beten und sich um sein Wohl bekümmern, auch wenn dieser nicht zugegen ist.

Außerdem sollte man die Fehler eines Glaubensbruders verbergen, anstatt nach ihnen zu suchen, um Allahs Zufriedenheit zu erlangen.

Die jenseitige Belohnung für Gläubige, die einander mit solchen reinen und aufrichtigen Gefühlen lieben, wird in einem edlen Hadith

erklärt, der in Sahīh al-Buchārī und Muslim überliefert wurde. Unser Prophet (s.a.w.) sagte: **„Sieben (Klassen von Menschen) wird Allah Ta'ālā am Tag der Auferstehung Schatten spenden, an dem es keinen Schatten außer dem Schatten (des Thrones) Allahs geben wird.“** Dazu zählen auch **„zwei Menschen, die sich um Allahs willen lieben, die aus Liebe zusammenkommen und sich in Liebe wieder trennen“.** (al-Buchārī, Azān 36 (660))

Die Liebe um Allahs willen ist eine wahre Liebe, frei von egoistischen und sinnlichen Begierden. Sie ist eines der Zeichen der Vollkommenheit im Glauben. So heißt es in einem Hadith:

„Wer um Allahs willen liebt, um Allahs willen hasst, um Allahs willen gibt und um Allahs willen zurückhält, hat seinen Iman vervollkommnet.“ (Abu Dāwūd, Sunna, 4681)

Es gibt bestimmte Dinge, die die Liebe um Allahs willen fördern. Geschenke sind eines davon. Sie spielen eine große Rolle dabei, Freude zu bereiten und Liebe sowie Verbundenheit aufrechtzuerhalten. Selbst ein kleines Geschenk kann dabei helfen, Hass, Groll und Feindschaft zu überwinden. In einem Hadith Scharīf heißt es: **„Beschenkt einander und ihr werdet einander lieben!“** (al-Buchārī, al-Adab al-mufrad, 594)

Auch die Grüßung des Glaubensbruders ist ein Mittel, um die Liebe zu stärken. Unser Prophet (s.a.w.) sagte: **„Ihr werdet nicht ins Paradies eintreten, wenn ihr nicht den Iman verinnerlicht habt. Ihr werdet nicht vollkommen im Glauben sein, wenn ihr einander nicht liebt. Soll ich euch auf etwas hinweisen, das ihr tun könnt, damit ihr einander liebt? Verbreitet den Friedensgruß (den Salām) unter euch!“** (Ibn Mādscha, Muqaddima, 68)

Die Folgen einer Liebe, in der keine Zufriedenheit Allahs vorhanden ist und die Menschen in Sünde, Auflehnung und verbotenen Gefühlen vereint, werden in dieser Welt schwer sein und im Jenseits zu schweren Qualen und Gewissensbissen führen. Allah beschreibt die jenseitige Situation derer, die durch solche Bande der Liebe Freundschaften schließen wie folgt: **„Die Freunde, (die sich in Sünde und Unglauben vereinen) werden an jenem Tag einer des anderen Feind sein, außer denen, die Taqwā (Gottesfurcht) zeigen.“** (az-Zuchruf, 43:67)

Hutbede Geçen Ayet ve Hadislerin Metinleri

قال الله تعالى: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ يَا عِبَادِ لَا حَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾
[الزخرف: ٦٧]

“(Günah ve küfürde can ciğer) **dostlar, o gün birbirlerine düşman kesilirler. Yalnız takva sahipleri (ihlasla Allah’ın emirlerine uygun yaşayanlar) hariçtir.**”

قال رسول الله ﷺ: ﴿ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُفْتَنَ فِي النَّارِ﴾ [الراوي: أنس بن مالك، المحدث: البخاري. صحيح البخاري الصفحة أو الرقم: ١٦؛ ومسلم: ٤٣]

قال رسول الله ﷺ: ﴿سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي ظِلِّهِ، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: إِمَامٌ عَادِلٌ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ فِي خَلَاءٍ فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسْجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ إِلَى نَفْسِهَا، قَالَ: إِنَّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا صَنَعَتْ يَمِينُهُ﴾ [الراوي: أبو هريرة | المحدث: البخاري | المصدر: صحيح البخاري | الصفحة أو الرقم: 6806 | خلاصة حكم المحدث: [صحيح] | التخریج: أخرجه البخاري (6806)، ومسلم (1031)]

عن أبي أمامة رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، أنه قال: ﴿مَنْ أَحَبَّ بِلَهٍ وَأَبْغَضَ بِلَهٍ وَأَعْطَى بِلَهٍ وَمَنَعَ بِلَهٍ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ﴾ [صحيح أبي داود، الصفحة أو الرقم: 4681، والطبراني (159/8)]
عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ﴿تَهَادَوْا تَحَابُّوا﴾ [أخرجه البخاري في (الأدب المفرد) (594)، وأبو يعلى (6148)، والبيهقي (12297)]

قال رسول الله ﷺ: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوه تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ﴾ [الراوي: أبو هريرة. صحيح ابن ماجه، الصفحة أو الرقم: ٥٧؛ التخریج: أخرجه مسلم: ٥٤، وأبو داود: ٥١٩٣، والترمذي: ٢٦٨٨، وابن ماجه: ٦٨، واللفظ له. وأحمد: ٩٧٠٩]